

Oblázky pro Davida

Nadace VINCI podpořila projekt Oblázky pro Davida spolku David a Goliáš částkou 69 000 Kč. Podpora byla nasměrována na zajištění rehabilitačních a zdravotních pomůcek pro hendikepované děti a jejich rodiny tak, aby tyto děti nebyly vyloučeny z běžného způsobu života zdravých spoluobčanů a plnohodnotně se zařadily do běžného, kulturního i sportovního života, a to jako celek – rodina včetně hendikepovaného člověka.

Manželé Eva a Zdeněk Trubačovi stojí za vznikem spolku a tohoto projektu. Zeptali jsme se jich:

Jak spolek David a Goliáš vznikl a co vás do něj přivedlo?

ET: Přes Ranou péči jsem se seznámila s maminkou obdobně postiženého chlapce a vzhledem k tomu, že pro tak těžce postižené děti nebylo vhodné prostředí pro jejich zařazení do společnosti, výchovu a rehabilitaci, vznikl nápad pro ně příhodné prostředí vytvořit. Dá se říci, že jsme u spolku Davida a Goliáše od jeho prvopočátku. Začalo se dobrovolnou aktivitou společenství rodičů stejně těžce postižených dětí. Vše vyústilo v současný stav našeho zapsaného spolku. Z našeho počínu

vznikl tehdejší stacionář Človíček v Plzni.

Funguje stacionář ještě dnes?

ET: Stacionář Človíček je stále v provozu. Z důvodu dlouhodobého náročného vedení tohoto projektu jej od rodičů po vzájemné dohodě převzala Českobratrská církev evangelická (Diakonie Západ) a nyní je placenou službou pod názvem Stacionář Človíček pro osoby s postižením Plzeň.

Kolik máte dnes členů a v čem vaše činnost spočívá?

ZT: Máme 12 členů těžce zdravotně postižených „dětí“, jejich rodičů a

dalších osob. Naše činnost spočívá v nasměrování přímé pomoci těm, kteří si sami pomoci nemohou, a jejich rodinám, které se o ně starají s láskou 24 hodin denně v domácí péči.

O jaké zdravotní postižení se nejčastěji jedná?

ZT: Nejčastěji se jedná o kombinované těžké tělesné a mentální postižení.

Co myslíte tím nasměrováním přímé pomoci?

ZT: Materiální, finanční, odlehčovací či jiná pomoc směřuje konkrétně a individuálně ke konkrétnímu člověku a do konkrétní rodiny. Dá se říci, že sdružení jako takové nedrží žádné finanční prostředky či materiál, vše je rovnou nasměrováno tam, kde je to potřeba.

Jak vypadá běžný den vaší rodiny?

ET, ZT: Náš běžný denní život začíná kolem 5:50 hodin zhruba každý den a končí kolem 22. hodiny, kdy začíná večerní a noční život spojený zejména s péčí o těžce zdravotně postiženého syna Michala, který i v noční době potřebuje otočit, vypolohovat, neboť to sám bez cizí pomoci nezvládne.

Měli jste někdy chvíli, kdy jste si řekli, že už nemůžete dál? Co vám dodalo a dodává sílu?

ET: Ano, mnohokrát. Já to měla rozdělené zhruba do několika období. Nejdříve muselo dojít ke smíření se situací kolem mého těžce zdravotně postiženého syna. Následovalo období pochopení celé situace, které je doprovázeno lidmi na této cestě ve vašem okolí, a zjištěním, že v tom nejste sami. Následné získání nezměrné síly z této těžké životní situace a zjištění, že tato životní cesta, zkouška, pokud vše vydržíte, vám dodá mnoho vědění, moudra, pochopení, pokory, odžití si tvrdé práce a zjištění, co je v životě skutečně důležité. To nelze najít v knihách, lze to jen odžít. Míša je mým životním učitelem – tady a teď.

Sílu mi dodává mnoho aspektů: zjištění, že v tom nejsem sama, zdravá dcera, rodina a hodní lidé, kteří dokáží nezištně pomoci a provází nás na této cestě. V neposlední řadě němě tváře a víra v sílu dobra a pravdy.

Přišla někdy situace, kdy jste uvažovali o tom, že byste se vašeho dítěte vzdali?

ET: Nikdy.

Existuje pro pečující osoby nějaká „úlevová“ služba? Dá se finančně zvládnout?

ET, ZT: Ano existuje. Plnohodnotná služba se

však finančně nedá zvládnout u rodin s běžným, průměrným příjmem.

Můžete být více konkrétní? Co služba obsahuje, kolik stojí a kdo ji poskytuje?

ET: Odlehčovací služba – asistence průměrně stojí +-130 Kč/hodinu. Naštěstí to zvládneme nějak v rámci rodiny, tak tuto službu nevyužíváme. Tuto částku vím od maminek samoživitelek ze sdružení nebo těch bez možnosti pomoci ze strany rodiny. V rámci našeho sdružení se snažíme zajistit i „odlehčovací“ služby pro rodiče, zejména maminky postižených dětí, aby se daly po náročné péči dohromady - formou lázeňských, wellness pobytů.

S jakými reakcemi okolí mimo domov se setkáváte?

ET: Po narození Míši to bylo ve většině názorů, že jej mám odložit a realizovat se v životě. Časem okolí reagovalo tak, že vzalo moji péči o syna tak jak je. Měla jsem obrovskou podporu v rodině. Hodně lidí má určitý respekt a odstup od nás, a to z různých důvodů- nevědomosti, jak se chovat, případně neubližít a podobně.

A vy? Cítíte se být součástí většinové společnosti? Dá se to vůbec?

ET, ZT: Jsem svá, svůj a v pohodě. Je třeba najít v sobě smysl života a radovat se z takových věcí, které jsou pro „většinovou“ společnost neviditelné. Už jenom to, že se ráno všichni probudíme, je zázrak. Potom se nepotřebuješ zařadit do běžné společnosti, protože to prostě nejde. Cítíme se být plnohodnotnými členy společnosti.

Jaké radosti mají vaše děti? Co je naopak nejvíce trápí?

ET, ZT: Naše děti mají běžné dětské radosti a asi je nic netrápí, mimo zdravotních problémů. Pokud jsou rodiče v pohodě, jsou i děti v pohodě.

ET: Každé dítě z našeho sdružení je na tom trochu jinak, ale dosti podobně jako Míša. Můj syn Míša má kombinované těžké postižení tělesné i mentální (epilepsie, mikrocefalie, DMO). Bez cizí pomoci se neotočí ani na bok, sám se nenají, nesedí, nicméně dokáže svým způsobem projevit bolest, strach, radost. Bolesti je třeba předcházet každodenním cvičením, protahováním, masáží, polohováním a prostě péčí, zvláště však v náruči a objetím. Když ho nic netrápí a je poblíž někdo, koho zná, tak se podle mě raduje soustavně.

Pořídili jste si minikobylinky. Proč právě tato zvířata a jaké máte společné plány?

ET: Vzhledem k tomu, že jsem po celý svůj život

obklopena zvířaty a vím, co dokáží na hipoterapii velcí koně s Míšou a postiženými, nemocnými lidmi, rozhodla jsem se jednoho rána, že bych ráda cestou miniaturních koní, které mohu mít u sebe doma, pomáhala dalším lidem. Respektive rozdávala pohodu, radost a úsměv jejich prostřednictvím.

Tato myšlenka byla tak silná, že za pomoci rodiny a dalších úžasných lidiček a jedné nadace se mé myšlenky zhmotnily v charitativní projekt, který má již první rok za sebou. Tímto děkuju holkám, miniaturním koníkům Diance a Topince, za vše.

Můj další plán je stejný jako prvotní myšlenka celého projektu, a to pomáhat těm, kteří si sami pomoci nemohou.

Jak vás můžeme podpořit?

ZT: Spolek David a Goliáš má tak specifické zaměření, že je zejména třeba finančních prostředků. Každý z koncových příjemců této pomoci má zcela individuální hendikep, a proto nelze plošně nakoupit pomůcky, přípravky, speciální pomůcky, zvláštní výživu, rehabilitaci, odlehčovací službu a rekonvalescenci a podobně.

U projektu miniaturních koní, který je charitativním projektem Evy Trubačové a není spojen se spolkem David a Goliáš, by bylo možné podpořit zejména mobilitu – cesty za lidičkami a běžný provoz koníků (podestýlka, krmení, výstroj, veterinární péče). ■

03 Míša s tátou - a rodina je kompletní!

